

BOHOSLUŽBY V LYSÉ NAD LABEM - 31. 7. 2016

VSTUPNÍ SLOVA – Ž 5, 12-13

PÍSEŇ – 5

MODLITBA

Pane Bože, nezůstal jsi skrytým Bohem, ale dal ses světu poznat ve svém Synu. Setkal ses v něm s námi v mnoha podobách: V podobě dítěte, pro které neměli místa v hospodě; v podobě člověka uváděného do pokušení; v podobě učitele moudrosti; v podobě lékaře uzdravujícího nemocné; v podobě služebníka myjícího naše nohy; v podobě mučedníka přibíjeného za nás na kříž a nakonec ve slavné podobě vítěze nad smrtí. Radujeme se z toho, že tvé obětovné nasazení nevyznělo do prázdna. Skláníš se k člověku, zvedáš ho, rovnáš a zachraňuješ. Těšíme se tímto tvým dílem. Byli jsme ztraceni, ale ty jsi nás v Ježíši našel. Syn nás ujistil, že nejsme plodem vesmírné náhody, ale máme milujícího Otce. Toto vědomí nám dává vnitřní rovnováhu. Tvá láska tvoří pevný základ našich dnů a dovoluje nám dívat se před sebe nadějným způsobem. Chválíme tě, Bože, za požehnání, které s tebou vstoupilo do našeho života. Prosíme, ať z něj nevyprchá, ale prostoupí ho navěky a navždy. Amen

ČTENÍ PÍSMO SVATÉHO – Iz 42,1-9

PÍSEŇ – 188

KÁZÁNÍ – Mt 3,13-17

Milí bratři a sestry, každý, kdo žije v oblasti kdysi křesťanského světa, si někdy položí otázku, čím Ježíš své současníky - a pak i nespočet dalších generací – tak výrazně zaujal? Někteří si ho zařadí do kategorie romantického snílka. Romantika je určitě chytlavá. Svým snivým způsobem myšlení ovšem uniká z reality. A to Ježíš nečinil. Svými projevy naopak realitu tvárnil. Jiní mají zato, že Ježíš oslovoval zástupy svým sociálním působením. Tato poloha, reprezentovaná uzdravováním a sycením, do jeho pracovního portfolia určitě patřila. Když však učedníci vytýkají ženě, která Ježíše pomazala drahým olejem, že ho měla prodat a výtěžek dát chudým, řekne jim „Chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále.“ I tento pohled - stejně jako další, které chtějí Ježíšovu osobu vysvětlit z přirozených předpokladů - je jen dílčím segmentem. To podstatné, čím Ježíš zaujal, vyrůstá z toho, co vehementně dosvědčují všichni evangelisté: Ježíš je Boží Syn! V tomto vztahu je podle nich tajemství jeho moci, vracející světu jeho původní podobu, kdy všechno bylo dobré.

V textu, který jsme slyšeli, je Ježíšova božskost demonstrována na pozadí jeho křtu. Matouš si dává záležet na tom, aby bylo patrné, že jde o událost, která v jeho životě

patří mezi ty klíčové. Nejvýrazněji to vyjadřuje závěrečná přímá Boží řeč, kterou se Hospodin k Ježíši bezpodmínečně hlásí: **Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.** Hlas z nebe konstatující Ježíšovo synovství se pak ozve ještě jednou Stane se tak na Hoře proměnění vzápětí po tom, co Ježíš předpoví své utrpení. Boží promlouvání má čtenáři evangelia pomoci uvědomit si, s kým má v Ježíšově osobě, co činit. V muži vstupujícím do vod Jordánu, jedná sám Bůh! Ježíš není romantický snílek ani sociální pracovník. Ježíš je člověk, který žije z **Božího Ducha.** Je to nový Adam. Naděje stvoření, která má lidstvu opět otevřít dveře ráje, které kdysi zabouchl Adam starý. Je pravda, že většina židovstva si představovala Spasitele jinak. Jako válečníka, který mu vrátí ztracenou politickou svobodu a přinese hospodářskou prosperitu. Ale Ježíš vjíždí do Jeruzaléma na oslu a odmítá, aby ho Petr bránil mečem.

Naše představy o podobě Spasitele se těm židovským často dost podobají. Svoboda nás už možná tolik nezajímá, ale prosperita ano. Ve skrytu srdce doufáme, že nám víra přinese nějaký prospěch. Nemusel by být velký, ale alespoň zdravý a nějaký standart... Boží **milovaný Syn**, který neměl, kde by hlavu složil, ovšem toto negarantuje. Cestou prosperity Boží království do

světa nevstupuje. To je jen svůdná a člověka od Boha naopak často vzdalující iluze. Je bezesporu příjemné, vede-li se nám dobře. Prosperita s sebou ovšem přináší i projevy dekadentní a rozkladné. Míra přítomnosti Božího království ve světě se nedá měřit životní úrovní. Boží království se nešíří z vnějšku dovnitř, ale z vnitřku ven! Jan Křtitel vybízí ty, kteří za ním přišli, aby se od něj dali pokřtít: “Změňte svůj život! Pusťte Boha do svých srdcí a dovoluňte mu v nich učinit pořádek. Nechte ho odtud vymést všechnu špínu a vdechnout vašemu chladnému tělu svého Ducha! Vezměte Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova, kterého se dovoláváte, konečně vážně.

Zdaleka ne všichni, kteří za Janem k Jordánu přicházeli, si dávali svůj křest do těchto souvislostí. Mnozí – a Jan je za to nelítostně kritizuje – křest chápali jen jako rituál, který je ochrání před soudem. Někteří lidé tak uvažují dodnes. Chtějí, aby jim bylo nějakým náboženským obřadem garantováno bezpečí. Přitom však odmítají respektovat to, jak by měl jejich život vypadat. Ježíš přichází na rozdíl od nich ke Křtiteli s otevřeným srdcem. Nechce jen brát. Je připraven i dávat. A formovat svůj život podle Boží vůle i když to bolí a střet zájmu mezi božským a lidským se zdá být zcela zásadní. Jan Křtitel, poslední ze starozákonních proroků, Ježíšovu odevzdanost vnímá. Proto mu při jeho příchodu k Jordánu zaražen říká: **Já bych měl být pokřtěn od tebe a ty jdeš ke mně?** Zdá se, že ani Křtitel není imunní vůči představám židovstva, že by si Mesiáš měl počínat velkolepěji a suverénněji. Ale Ježíš nepřichází,

jako přicházejí pozemští vládcové. On přichází jako Bůh. Jako ten, kdo je nejvyšší. A nejvyšší je proto, protože je služebníkem všech..

V Janově evangeliu komentuje Křtitel Ježíšovo počínání slovy: “Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa”. Snímá ho tím, že se jako jeden z nás lidí zcela podřizuje Boží vůli. Znamená to pro něj ponížení a ve výhledu ke Golgotě bolest. Ale on tento úděl přesto přijímá. Odmítá Křtitelův návrh na výměnu rolí a odpovídá mu: **Připust to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.** Z téhož důvodu později odmítá v Getsemane na svou ochranu Petrův tasený meč. Proto mlčí, když je pod křížem zesměšňován voláním: “Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!” Ježíš je zajedno s Otcem, i když ho tato jednota připravuje o život. Sounáležitost s Bohem v této poloze je vrcholným důkazem jeho synovství. A je i jasným odkazem k tomu, že se do Boží slávy nevystupuje, nýbrž sestupuje. Ježíš to v jednom ze svých výroků vyjádří tak syrově, až nám z toho naskakuje husí kůže: “Kdo nalezne svůj život, ten jej ztratí. Kdo ztratí svůj život pro mne, ten jej nalezne.” – Umírání s Kristem je tím nejperspektivnějším způsobem života.

A hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. Bůh dává tímto nebeským výjevem fakticky zapravdu Janu Křtiteli, který říkal, že by měl být pokřtěn od Ježíše nikoli Ježíš od něho. Ať se tehdy po Ježíšově vystoupení z vod Jordánu odehrálo cokoli, Matouš to vnímá jako sdělení, že se Bůh k Ježíši z Nazareta přiznává. Ježíš jde správným směrem a Hospodin potvrzuje, že ho na jeho cestě bude provázet: **„Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.** Není mezi námi neshody ani napětí. On je otiskem mé podstaty. Ježíš ke mně jednou pro vždy vytyčuje cestu.“ Křest je výrazem pokorného odevzdání se do Božích rukou. Do rukou, které čka životem vedou úzkou cestou, na této cestě ho však rovněž chrání. Je osvobozující vědět, že tato cesta nemíří k pekelným branám, ale k Božimu království. Reformátora Martina Luthera v nejtěžších okamžicích jeho života povzbuzovalo vědomí, že byl pokřtěn. “Jsem pokřtěn”, říkával si Luther. ”Bůh mě ze svého milosrdenství přijal za svého. Jdu vstříc otevřenému nebi!” - Každý pokřtěný má před sebou tento cíl a patří Bohu jako jeho syn. Amen

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, zaujal jsi nás spoustou věcí: Svým narozením, svým životem, svou smrtí, ale ze všeho nejvíc svým vzkříšením Přitakáme svou vírou tomu, co světu oznámil hlas z nebe: Ty jsi Boží milovaný Syn! V tobě dosáhlo stvoření svého cíle. Už víme, jak máme vypadat, k čemu máme směřovat a pro koho máme žít. Amen

PÍSEŇ – 383

Vyznejme svou víru apoštolským způsobem: Věřím v Boha...

ustanovení - 1 Kor 11,23 - 26

Způsobem bytí byl roven Bohu a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.

Přistupme k stolu Páně. V průběhu vysluhování budeme zpívat píseň č. 469.

vysluhování

A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život. – Jděte v pokoji.

PÍSEŇ - 682

SBOROVÁ OHLÁŠENÍ –

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, prosíme, otevři nám mysl pro Boží moc, která v tobě přebývá. Ať ji vnímáme stejně silně jako Jan Křtitel. A ať k tobě se stejným respektem jako on také přistupujeme. Prosíme za lidi ve tvé jméno pokřtěné. Ať z tebe žijí a tobě se připodobňují. Ať z jejich projevů dýchá tvá svatost. Prosíme za ty, kteří byli ve tvé jméno pokřtěni, jejich život to však nepoznamenává. Ať se vrátí ke své první lásce a velebí tě v chrámě, ve své rodině a všude, kamkoli vstoupí. Prosíme tě za své blízké, za tvou církev, za naši zemi. Ať ve světě vítězí síly, které na sebe oblékají Boží zbroj: pravdu, spravedlnost, lásku a pokoj. V tomto odění ti i my chceme jít vstříc. Otče...

Amen

POSLÁNÍ – 1Pt 3,18-22a

POŽEHNÁNÍ – Nu 6,24-26

PÍSEŇ - 685

Emanuel Vejnar